

พระราชกฤษฎีกา

ควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง

(ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2496

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2496

เป็นปีที่ 8 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าบางอย่าง อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 95 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2495 แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2495 และมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง พุทธศักราช 2482 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้.-

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2496”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ห้ามมิให้นำสินค้าดังระบุไว้ในบัญชีต่อท้ายพระราชกฤษฎีกานี้เข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่กระทบกระเทือนการควบคุมสินค้าที่ได้ควบคุมอยู่แล้วตามพระราชกฤษฎีกาควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2493 พระราชกฤษฎีกาควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2494 พระราชกฤษฎีกาควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2495 พระราชกฤษฎีกาควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

/ บางอย่าง

บางอย่าง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2496 และพระราชกฤษฎีกาควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักร
ซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2496

มาตรา 4 บทบัญญัติแห่งมาตรา 3 ไม่ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่น่าคิดว่าเข้ามาเพื่อ
ใช้เฉพาะตัว หรือในกรณีที่ยานพาหนะนำเข้ามาเพื่อใช้ในยานพาหนะนั้น ๆ หรือในกรณีที่
นำเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างเท่าที่จำเป็น

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลัง รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกา ฉบับนี้ คือ เพื่อความมั่นคงและ
เสถียรภาพแห่งเศรษฐกิจของประเทศไทย

บัญชีต่อท้ายพระราชกฤษฎีกา
ควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง
(ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2496 ตามความในมาตรา 3

1. อาหารทุกชนิด รวมทั้งอาหารสัตว์
2. สัตว์มีชีวิต
3. ผลไม้ เมล็ดธัญญาหาร เมล็ดพืช รวมทั้งเมล็ดในผลไม้ และพันธุ์ไม้ พันธุ์ผัก
4. น้ำตาล ผลิตภัณฑ์น้ำตาล และน้ำเหลือจากการทำน้ำตาล
5. กาแฟ ชา โกโก้ เครื่องเทศ เครื่องปรุงรส และสิ่งสกัดกรรมจากสิ่งเหล่านี้
6. เครื่องดื่ม ทั้งที่มีแอลกอฮอล์และไม่มีแอลกอฮอล์
7. ยาสูบ และสิ่งสกัดกรรมยาสูบ
8. หนังสัตว์ และขนสัตว์
9. ยางดิบ รวมทั้งยางสังเคราะห์ และยางที่ปรับปรุงให้ใช้ได้อีก
10. ไม้ เศษไม้ ไม้คอร์ก ฟืน และถ่านไม้
11. เยื่อไม้สำหรับใช้ทำกระดาษ และเศษกระดาษ
12. เส้นเยื่อใยสำหรับทอ ทั้งที่ทำเป็นเส้นด้าย และยังมีได้ทำเป็นเส้นด้าย
13. ปู่ย
14. แร่ในสภาพธรรมชาติ รวมตลอดถึงยางแอสฟัลต์ ทราช กรวด ดินเหนียว ดินขาว เกลือ กัมมะถัน วัตถุธรรมชาติที่ใช้สำหรับขุดถู หิน ซิลา แร่แอลเบลตอส แร่กลีบหิน หินฟันม้า แร่ฟลูออไรท์ แร่ครีโอลไรต์ แร่แมกนีเซียม แร่ตะกั่วดำ
15. สีนแร่ โลหะ และเศษโลหะ
16. วัตถุคิบจากสัตว์และพืช
17. น้ำมันเชื้อเพลิง เชื้อเพลิงแร่ น้ำมันแร่สำหรับหล่อลื่น และบรรดาวัตถุพวกเดียวกัน รวมทั้งถ่านหิน ถ่านโค้ก ถ่านแท่ง ผลิตภัณฑ์พลอยได้อื่น ๆ ของถ่านหิน ถ่านลิกไนท์ พีโตรเลียม และของน้ำมันดีเซล
18. น้ำมันและไขมันจากสัตว์ และพืช รวมทั้งขี้ผึ้ง
19. เคมีภัณฑ์ รวมทั้งแอลกอฮอล์ กรีเซอร์ลิน น้ำมันสนกลั่น น้ำมันยางแร่ น้ำมันดิน วัตถุสำหรับย้อม ฟอกหนัง และให้สีรงควัตถุ สีสำหรับทาและพ่น น้ำมันชักเงา หมึก ผลิตภัณฑ์เวชกรรม และเภสัชกรรม หัวน้ำมันหอม วัตถุเครื่องหอม เครื่องสำอางค์ เครื่องชักเงา สบู่ และเครื่องชำระและวัตถุระเบิด

20. สิ่งหัตถกรรมหนังสัตว์และหนังเทียม
21. สิ่งหัตถกรรมขนสัตว์และขนเทียม
22. สิ่งหัตถกรรมยางธรรมชาติและยางเทียม
23. สิ่งหัตถกรรมไม้และไม้คอร์ด
24. กระจก แผ่นแผงกระจก และสิ่งหัตถกรรมกระจก
25. สิ่งทอ ผ้าฝ้าย เครื่องนุ่งห่มแต่งกาย สิ่งสำเร็จรูปและผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกันรวมทั้ง แพร ลูกลู ไม้รีบบิ้น เชือก กระสอบป่าน พรหม และผ้าพลาสติก ฟ้าน้ำมัน
26. สิ่งหัตถกรรมแร่โลหะ รวมทั้งปูนขาว ปูนซีเมนต์ หิน แอสเบสตอส อีฐ กระจกเบื้อง หินและ ล้อจักรสำหรับบดและเจียรนัย ผ้าทราย กระจกทราย ผลิตภัณฑ์คาบอน และตะกั่วดำ ผลิตภัณฑ์ทนไฟ เครื่องกระเบื้องถ้วยปั้น ดินเผา แก้วและเครื่องแก้ว
27. เงิน ทองคำขาว อัญมณี และเครื่องเพชรนิลจินดา รูปพรรณ
28. โลหะสามัญญ์ ได้แก่ เหล็ก และเหล็กกล้า ทองแดง นิกเกิล อลูมิเนียม ตะกั่ว สังกะสี ดีบุก และโลหะสามัญญ์อื่น ๆ ทั้งที่ยังมิได้ตกแต่งขึ้นเป็นรูป และที่ได้ตกแต่งขึ้นเป็นรูปแล้ว
29. สิ่งหัตถกรรมโลหะ รวมทั้งเครื่องยุทธภัณฑ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ เครื่องกล และ เครื่องไฟฟ้า
30. เครื่องจักรและผลิตภัณฑ์สำหรับการลำเลียงขนส่ง รวมทั้งเครื่องแทรกเตอร์ เครื่องกล สำหรับใช้ในสำนักงาน เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องจักรใช้สำหรับงานอุตสาหกรรมโลหะ เครื่องจักรในงานโลหะกิจ เหมือนแร่ ก่อสร้าง และอุตสาหกรรมอื่น ๆ เครื่องกำเนิดไฟฟ้า แบตเตอรี่ไฟฟ้า หลอดและดวงโคมไฟฟ้า เครื่องวิทยุ เครื่องโทรเลข โทรศัพท์ สายไฟฟ้า เครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้าทุกชนิด ยวดยานต่าง ๆ
31. เครื่องหุ้ม และรองเท้า
32. อุปกรณ์วิชาชีพ อุปกรณ์ในทางวิทยาศาสตร์ อุปกรณ์สำหรับวัดตรวจสอบสิ่งของใช้ในการ ถ่ายรูป ถ่ายภาพยนตร์ รวมทั้งฟิล์มและภาพที่ถ่ายแล้ว สิ่งของที่ใช้ในการประกอบสายตานิพิก
33. เครื่องดนตรี หีบเสียง จานเสียง เครื่องบันทึกเสียง
34. สิ่งตีพิมพ์
35. เหยียนไข ชุดจุดไฟ และสิ่งที่เป็นวัตถุติดไฟง่าย รม ไม้เท้า และสิ่งอื่นที่คล้ายกัน กระจกม สิ่งแกะสลัก ของใช้ประจำบ้าน ตู้ทำความเย็น สิ่งของที่ทำด้วยพลาสติก เครื่องจักรสาน ไม้กวาด แปรง เครื่องเล่นกีฬา เครื่องเล่นของเด็ก ปากกาหมึกซึม ดินสอ และเครื่องเขียนอื่น ๆ กล้องยาสูบ วัตถุศิลปกรรมและสิ่งของพิพิชภัณฑ์ และสิ่งหัตถกรรม และ อุตสาหกรรมเบ็ดเตล็ดอย่างอื่น ซึ่งใช้ประโยชน์อย่างเดียวกับสินค้าที่ระบุไว้ในข้อ 35 นี้